Berlingskes læsere fortjener nogle korrektioner til lederen “U-landsbistand under lup,12, september 96:

Lederen anfører, at stigningen i bistanden siden 1990 har ligget langt over væksten i de øvrige offentlige udgifter, og at denne vækst ikke er blevet modsvaret af en stigning i det personale, der skal sikre bistandens kvalitet. Hertil er at sige, at u-landsbistanden siden 1991 har ligget fast på det nuværende relative niveau, nemlig 1% af BNL Det var i årene inden, hvor den steg op mod den ene procent, at væksten var stor. Det var i den borgerlige regerings tid. V og K skal ikke have utak for, at de valgte ikke at tage en konfrontation med Folketinget på dette område. Men et årtis stedmoderlige behandling af spørgsmålet om de nødvendige personaleressourcer giver nu visse problemer. Dem løser vi nu lidt efter lidt i Udenrigsministeriet.

I 1989 ophørte statslånsordningen, som var præget af en temmelig passiv administration og planlægning, en temmelig stor hensyntagen til danske industrielle interesser og en temmelig ringe prioritering af u-landenes egne behov. De “hvide elefanter”, lederen omtaler, daterer sig stort set alle tilbage til statslåneordningen. Der var bred politisk tilslutning til ordningens ophør. Vi laver bedre udviklingsbistand i dag end den gang, men det er rigtigt, at omlægningen har bidraget til en reduktion af de direkte leverancer fra dansk erhvervsliv. Dette er ivørigt en udvikling, der også har gjort sig gældende i andre lande, som har lagt øget vægt på de sociale sider af udviklingsprocessen i deres bistand. Japans returprocent har således udviklet sig på samme måde som Danmarks.

Lederen nævner ikke de beslutninger, der i det sidste år er truffet for at styrke muligheden for, at erhvervslivet i højere grad inddrages i den økonomiske udvikling i u-landene: Investeringsfonden for Udviklingslandene har fået styrket sit kapitalgrundlag med henblik på et øget engagement. Privat-Sektor programmet, der støtter samarbejdet mellem danske virksomheder og partnere i u-landene, er udvidet til 6 lande og gjort permanent. Og ordningen med blandede kreditter er ændret, så den komkurrencemæssigt matcher andre landes.

Lederen skriver, at jeg “har besluttet, at alle konsulentopgaver skal udbydes i international licitation og ikke kun udbydes blandt danske firmaer”. Der er flere egentlige fejl i dette udsagn. Diskussionen med rådgiverfirmaeme drejer sig kun om langtidskontrakter, der omfatter ca. halvdelen af det arbejde, rådgiverne udfører for Danida. Jeg har sendt i alt 16 opgaver i internationalt udbud for at sikre et passende

konkurrencegrundlag. Vi vil nu lave en samlet vurdering af denne bredere "markedstest", og bestræbelsen for at sikre, at vi får nok for pengene, vil fortsætte på dette grundlag. Opgaverne udbydes nu igen alene til danske rådgivere, men hvis der i en sag ikke er en passende konkurrence blandt de danske tilbudsgivere, ligger det klart, at den pågældende sag vil blive udbudt internationalt.

Danida er faktisk løbende i tæt dialog med erhvervslivet om dets rolle i bistanden. Det sker bl.a. i Danidas styrelse, i et særligt kontaktudvalg med erhvervslivet og i høringer om de konkrete strategier for hvert af de 20 lande, hvor vi har bilaterale programmer. Denne dialog lægger jeg stor vægt på - både af hensyn til